

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΥΓΟΣ

Το άρθρο της Α.Α.Κ. που περιγράφει μια εκδρομή στην Περιστεέρα με μια προσπάθεια να πάνε στα Ύδατα της Στυγός, μου θύμισε πώς πήγα στα «Ύδατα» κάποιον Αύγουστο πριν πολλά χρόνια.

Είμασταν 4 φίλοι και πήγαμε με το τραίνο στα Καλάβρυτα. Ζητήσαμε εκεί οδηγό με ζώο και την άλλη μέρα ξεκινήσαμε ξημερώματα για την κορυφή του Χελμού. Πορεία 7 ώρες. Υψόμετρο 2335μ. Εκεί βρήκαμε μία στάνη. Οι βοσκοί ζούσαν σε μία σπηλιά. Η μία πλαγιά της κορυφής διατηρούσε ακόμη άφθονο χιόνι. Οι Θανασάδες μας οδήγησαν πώς θα κατέβουμε στα Ύδατα και πώς από εκεί θα πάμε στο Σόλο. (Ο Σόλος είναι Κεφαλοχώρι 5 χωριών που λέγονται «Κλουκίνες» αρχαίος Δήμος Νωνάκριδος. Ένα από αυτά τα χωριά είναι και η Περιστεέρα).

Όταν φθάσαμε στο σημείο που άρχιζε ο κατήφορος, ο ένας από τους φίλους εδήλωσε ότι είναι αδύνατο να μας ακολουθήσει γιατί παθαίνει ιλιγγο. Προλάβαμε τον αγωγιάτη, του δώσαμε τους σάκκους μας και ο φίλος ξεκίνησε από το μονοπάτι που γνώριζε ο αγωγιάτης για το Σόλο και οι τρεις ξεκινήσαμε για τα Ύδατα και από εκεί για το Σόλο όπου θα συναντιώμασταν. Δεν θα συστήσω σε πολλούς αυτή την κατάβαση. Αν παραπατήσει κανείς χάθηκε. Σε ένα σημείο υπήρχε μία πλάκα με μεγάλη κλίση που βρέχεται συνεχώς, και γλιστρούσε φοβερά. Τέλος φθάσαμε στον καταρράκτη. Το μονοπάτι περνούσε κάτω από τη ροή του καταρράκτη και φθάσαμε στο βάθος του φαραγγιού. Από κάτω το θέαμα του καταρράκτη ήταν θαυμάσιο.

Το δύσβατο αλλά και το μεγαλείο της Στυγός ήταν γνωστό και στη Θέτιδα που βάφτισε εκεί τον Αχιλλέα για να τον κάνει άτρωτο, αλλά έμεινε τρωτή η πτέρνα.

Επί μισή ώρα προσπαθούσαμε να βρούμε την έξοδο από το φαράγγι αλλά έξοδος δεν υπήρχε, το μονοπάτι είχε καταστραφεί. Δεν μας έμενε άλλη λύση παρά να γυρίσουμε πίσω πριν νυχτώσει. Περάσαμε πάλι με κίνδυνο τη γλιστερή πλάκα και φθάσαμε στους βοσκούς οι οποίοι μας έδωσαν γάλα και ψωμί και από μια κάπα για να κοιμηθούμε στη σπηλιά τους. Μόλις ξημέρωσε, μας οδήγησαν στο μονοπάτι και ξεκινήσαμε για το Σόλο.

Εν τω μεταξύ ο φίλος μας που είχε πάει στο Σόλο ανησυχούσε που δεν είχαμε φθάσει γιατί έμαθε από τους Σολιώτες ότι το μονοπάτι για τα Ύδατα είχε καταστραφεί και θα ήταν αδύνατο να περάσουμε. Κάποιος Σολιότης για να τον καθησυχάσει του είπε ότι θα έχουμε βραχιαστεί αλλά να μην ανησυχεί γιατί θα μας βρουνε το πρωί όταν ιδούν... πού θα τριγυρίζουν «όρνια».

Ο φίλος ζήτησε βοήθεια από τη χωροφυλακή και το πρωί ξεκίνησαν να μας βρουνε. Τους συναντήσαμε λίγο έξω από το χωριό.

Κοντά στο Σόλο είναι και η βρύση της Γκόλφως. Ο έρωτας του τσοπανόπουλου Τάσου με τη Γκόλφω ενέπνευσε στον Περесиιάδη ένα παλαιό θεατρικό έργο με τραγικό τέλος. Ο Περесиιάδης ήταν από το Μεσορούγι, ένα από τα Κλοκινοχώρια. Εκεί βρίσκεται και το σπίτι που έζησε.